

til Spørgsmaalet om denne Bestemmelse i § 1, der gaaer ud paa at fordrø Fæsternes Samtykke, har paaberaabt mig, at det fideicommissariske Baand ikke er indstiftet, idetmindste ganske vist ikke i Reglen er indstiftet, af Hensyn til Bondestanden, saa vedbliver jeg, hvad jeg i saa Henseende har anført, og Enhver, der kjender, hvorledes Lovgivningsforholdene have udviklet sig i denne Henseende, Enhver, der kjender deels de almindelige Lovgivningsbestemmelser, og deels har havt Leilighed til at see Creationsbreve vedkommende disse Forhold, vil indrømme, at det er rigtigt, hvad jeg i saa Henseende har sagt. Der kan forsaavidt slet ikke være Tale om, hvad der er yttret af den ærede Landstthingsmand, at det ikke kunde være Statens Mening, ved at indstifte det fideicommissariske Forhold ikke ogsaa at ville tage Hensyn til den anden Part. Bonden er aldeles ikke Part i det fideicommissariske Forhold, og det er altsaa en forfeilet Anskuelse af dette Forhold, der ligger til Grund for, hvad der i saa Henseende er yttret. Den Mening, jeg har tilladt mig at udtale om Gjenstanden for Udringsforslaget til § 1, seet fra den retlige Side, kan jeg ikke Andet end ufravigelig vedblive. Forsaavidt jeg har yttret, at, dersom den bliver staaende, vil Hensigten med Loven forfeiles, saa er der svaret: „Ja, det hæfter heller ikke saameget med Selveiendoms Udbredelse.“ Gaaer man ud fra den Anskuelse, saa lad hellere hele Loven falde (Ja! Ja!), saa lad det hidtilværende Forhold vedblive, og lad det see ad Bevillingsveien; men lad os ikke give en skjæv og urigtig Lov, der forrykker Rettsbegreberne og ingen Nytte gjør (Meget godt!).

Thalbitzer: Den ærede 6te Landstthingsmand for 6te Kreds (Holberg) har udtalt i sit Foredrag, at den 1ste Landstthingsmand for 9de Valgfreds (Dahl) havde vendt op og ned paa hans Uttringer. Jeg troer, at den ærede 6te Landstthingsmand for 6te Kreds (Holberg) har gjort sig skyldig i det Samme med Hensyn til mig, naar han af, hvad jeg har udtalt, at de, som tidligere have talt imod Fideicommissarierne, nu talte for dem, vilde udlede, at jeg troede, at alle fideicommissariske Baand vilde være ophævede ved denne Lov, og derfor gjorde

opmærksom paa, at der ikke vilde vindes Noget ved det stillede Forslag, da Fideicommissarierne ville vedblive at være alligevel. Jeg troer, at Ingen kunde misforstaae mig saaledes, som om jeg tog Hensyn til Fideicommissarierne eller Eiendommene; af den Forbindelse, hvori jeg udtrykte mig, troer jeg det klart fremgik, at jeg alene meente, at Fæstegodset skulde gives fri for det fideicommissariske Baand, saaledes at Fæsternerne ikke altid skulde blive ved at være Fæstere, men kunde gaae over til at blive Selveiere. Det var blot det, jeg vilde bemærke.

Solst: Jeg skal med Hensyn til hvad den 6te Landstthingsmand for 6te Kreds (Holberg) bemærkede, tillade mig den samme Bemærkning som den sidste ærede Taler. Jeg har aldeles ikke sagt og aldeles ikke indrømmet det, som han har lagt i mine Ord. Jeg har paa ingen Maade erkjendt, at Fæsternerne havde Medieendomsret; men jeg har sagt, at, naar man vedtog § 1 i Forbindelse med § 5, vilde Resultatet blive det samme. Man indrømmede herved, at der ikke maatte sælges til Andre end til Fæsternerne, og indrømmede, at, naar Fæstere døde fra Gaarden, skulde Arvingerne have $\frac{1}{4}$. Det vilde blive samme Resultat, som følger af Medieendomsret. Det var kun denne Berigtigelse, jeg vilde tillade mig at gjøre, da Discussionen er saa langt fremrykket, og jeg anseer Sagen for allerede udtomt.

Formanden: Vi kunne saa maastee gaae over til Afstemning (Ja! Ja!).

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Forslag ad § 1 af Blethingberg, Borgen, Dahl, Krabbe, Simony og Thalbiter:

At Slutningen af denne Paragraphs første Affnit: „dog forsaavidt — samtykke“ gaaer ud, ved Navneopraab, som var forlangt af Stephensen, B. G. Jørgensen, D. Nielsen, B. Hansen, S. Pedersen, Dreier, Flensborg, Westfeldt, B. Jørgensen og Johannsen, som det af Nedenstaaende vil sees, vedtaget med 26 Stemmer mod 17.

Ja.

Bertelsen.
Bjerring.
Blethingberg.